

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Заболоцький А.Ю.

*директор центра дистанційного навчання,
Університет економіки і права «КРОК»*

ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ БЕЗКОШТОВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМ ПРОЦЕСОМ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

При виборі Learning Management Systems (LMS) і Learning Content Management Systems (LCMS) мають різну мету. Головне завдання LMS – автоматизувати адміністративні аспекти навчання, а LCMS зосереджена на управлінні контентом.

Обидві системи, LMS і LCMS управляють змістом курсів і відстежують результати навчання. Обидва інструменти можуть управляти і відстежувати контент, аж до рівня навчальних об'єктів. Але LMS, в той же час, може управляти і відстежувати змішане навчання, складене з онлайн-контенту, заходів у навчальних класах, зустрічей у віртуальних навчальних класах і різних інших джерел. На противагу цьому, LCMS не може управляти змішаним навчанням, зате може управляти контентом на рівні грануляції нижче навчального об'єкта, що дозволяє організації більш просто здійснювати онлайн-контенту [1].

Проблема вибору системи управління навчальним процесом на початковому етапі вимагає обрати між безкоштовними та платними системами.

Безкоштовні (англ. *open-source software*) системи управління навчальним процесом можуть бути використані для навчального процесу, вони охороняються авторськими правами, але доступні деякі права: копіювати, використовувати і змінювати програмний код на свій розсуд у тому випадку якщо згодні: надавати код іншим, не змінювати і не видаляти початкові ліцензії та авторські права і використовувати таку ж ліцензію на всю похідну роботу [2].

На основі аналізу існуючих OpenSource систем LMS / LCMS були виділені наступні: ATutor, Claroline, LAMS, Moodle, OLAT, OpenACS, Sakai.

ATutor(<http://www.atutor.ca>) Ця програма легко встановлюється, не вимоглива до апаратного забезпечення та дає змогу змінювати дизайн.

Викладачі можуть швидко збирати, структурувати зміст навчального матеріалу для проведення занять on-line. Додаткові елементи додаються у головному інтерфейсі та можуть бути легко додані або видалені.

Claroline (<http://www.claroline.net/>) (Classroom Online) – платформа побудови сайтів дистанційного навчання, створена в інституті педагогіки і мультимедіа католицького університету в Лувене. Продукт безкоштовний і доступний. Вона може прийняти до 20 тисяч учнів. Надано багато функцій – створення уроків, проведення семінарів.

LAMS (<http://www.lamscommunity.org>). Специфікація IMS Learning Design була підготовлена в 2003 році. В її основу покладено результати роботи Відкритого університету Нідерландів (Open University of the Netherlands – OUNL) з мови освітнього моделювання «Educational Modelling Language» (EML), за допомогою якого описується «метамодель» розробки навчального процесу.

На основі даної специфікації була створена «Система управління послідовністю навчальних дій» Learning Activity Management System (LAMS). LAMS надає викладачам візуальні засоби для розробки структури навчального процесу, що дозволяють задавати послідовність видів навчальної діяльності.

OLAT (<http://www.olat.org>). Розробка системи почалася ще в 1999 році в University of Zurich, Switzerland, де вона є основною освітньою платформою електронного навчання.

Безумовно зручність та адаптивність цієї системи відмінні. Кожен студент автоматично отримує зведену відомість свого навчання. Єдиним недоліком є неповна русифікація.

Цікавою опцією є можливість студентам надати інформацію про помилки або недоліки у курсі.

OpenACS (<http://openacs.org>) (Open Architecture Community System) це система для розробки масштабованих, які переносяться освітніх ресурсів. Вона є основою для багатьох компаній і університетів, що займаються використанням технологій електронного навчання.

Sakai (<http://sakaiproject.org/>) являє собою онлайн систему організації навчального освітнього простору. Sakai є системою з повністю відкритим вихідним кодом, яка підтримується спільнотою розробників. У систему інтегрована підтримка стандартів та специфікацій IMS Common Cartridge, SCORM.

Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment) (<http://moodle.org/>) Moodle – це середовище дистанційного навчання, призначене для створення якісних дистанційних курсів. Цей програмний продукт використовується більш ніж в 100 країнах світу університетами, школами, компаніями та незалежними викладачами. За своїми можливостями Moodle витримує порівняння з відомими комерційними системами управління навчальним процесом, в той же час вигідно

відрізняється від них тим, що поширюється у відкритих вихідних кодах – це дає можливість «заточити» її під особливості кожного освітнього проекту, доповнити новими сервісами [3].

Кожна з цих систем була встановлена на тестовому сервері та випробувана на зручність та можливість використання у вітчизняних ВНЗ.

Проаналізувавши можливості кожної системи результати подані у таблиці.

Звичайно найбільш знайомою та популярною є програма Moodle, але інші програми не поступаються їй у функціональності та зручності.

Тому зробити висновок що є кращим або гіршим дуже важко, адже для виконання завдань замовника можна використовувати різноманітні елементи та системи. На нашу думку крім Moodle у вітчизняних ВНЗ можливо використовувати всі розглянуті системи дистанційного навчання. Альтернативою може бути OLAT та ATutor.

Список використаних джерел:

1. <http://www.distancelearning.ru/db/el/B254358DE85FFE70C325723B0032F739/doc.html>
2. LMS Moodle www.moodle.org
3. The Evolution of the Learning Content Management System By Shelley R. Robbins April 2002.

Мусійовська О.Ф.

старший викладач,

Українська академія друкарства

АНАЛІЗ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ

Поняття «іншомовна комунікативна компетенція» достатньо ґрунтовно досліджене у науково-педагогічній літературі і має багато трактувань. Вперше цей термін був застосований у роботах Д.Хаймза і визначав сукупність знань, що дає можливість окремій особі брати участь у функціонально-спрямованому спілкуванні в іншомовному середовищі [4]. Сучасні інтерпретації структури та сутності цього поняття сформульовано в роботах А. Андрієнко, Г. Архипової, Т. Вольфовської, Н. Гез, Н. Пруднікової, О. Тинкалюк, Ю. Федоренка. Більш конкретний стосунок до вивчення мови має поняття «лінгвістична компетенція», яке охоплює суто мовознавчі аспекти володіння